

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818202291
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5818202291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Jozefa Turzu v spore žalobcov: 1/ M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, Q. a 2/ E. E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, Q., zastúpení splnomocneným zástupcom: Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom 1. mája 388/8, Lehota Pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., so sídlom Bočná 10, Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov, o určenie, že zmluvná podmienka je neprijateľná a o zaplatenie 8.036,33 eur, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 11Csp/81/2018-167 zo dňa 14. septembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. odvolaním nenapadnutý, ostáva **n e d o t k n u t ý**.

Vo výrokoch II., III., IV. rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobcovia 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie v časti, v ktorej žalobcovia 1/ a 2/ žiadali určiť, že zmluva o splátkovom úvere č. 0323293397 zo dňa 10.01.2007, uzatvorená medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou je absolútne neplatná, o určenie, že je neplatná záložná zmluva, o určenie, že žalovaným použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov, je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k/, o určenie, že právne úkony žalovaného smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. LV XXXX, katastrálny úrad Tvrdošín, katastrálne územie Q. sú neplatné a aby súd žalovanému nariadil vymazať z LV č. XXXX, rodinný dom, súpisné číslo XXX na parcele 9839/268, katastrálny úrad Tvrdošín, katastrálne územie Q. záložné právo. Vo výroku II. zamietol žalobu žalobcov 1/ a 2/ o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 8.036,33 eur a vo výroku III. zrušil neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/17/2018-78 zo dňa 23.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/236/2018-119 zo dňa 30.08.2018. Vo výroku IV uložil žalobcom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku.

2) Po čiastočnom späťvzatí žaloby a zamietnutí návrhu na zmenu žaloby rozhodoval o nároku žalobcov 1/ a 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 8.036,33 eur a to titulom uzavretej zmluvy o splátkovom úvere č. 0323293397 zo dňa 10.01.2007. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 451 ods. 1,

2, § 107 ods. 1, 2 OZ. Primárne sa zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou a skúmal, či právo žalobcov na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nie je premlčané. Nesúhlasil s tvrdením žalobcov, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť až po tom, čo im bolo doručené stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, z ktorého vyplýva, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Znamenalo by to neprimeranú ochranu práva vybočujúcu z účelu a právneho významu ust. § 107 ods. 1 OZ. Vedomosť žalobcov ako spotrebiteľov o existencii neprijateľných podmienok v úverovej zmluve je preto potrebné spájať s vedomosťou o existencii uvedeného Občianskeho zákonníka, v ktorom je uvedená úprava spotrebiteľských zmlúv, neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, neplatnosti právnych úkonov a bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k 10-ročnej premlčacej dobe nemal preukázané, že by žalovaná mala úmysel získať bezdôvodné obohatenie práve vo vzťahu k plneniu úverovej zmluvy uzavretej medzi stranami. Keďže žaloba bola podaná dňa 22.11.2018 mal za to, že premlčané sú uplatnené splátky úveru, ktoré boli realizované pred 22.11.2016, t.j. za obdobie od februára 2016 do novembra 2016, a preto v tejto časti žalobu zamietol. Aj vo zvyšnej časti zamietol žalobu z dôvodu, že žalobcovia nepreukázali, že by nimi uplatnené splátky boli splátkami, vykonanými nad rámec istiny úveru a z dôvodu, že úverová zmluva, ktorú uzatvorili sporové strany ako dlžníci a veriteľ, nie je neplatná a plnenie, ktoré žalovaná na jej základe prijala, nie je bezdôvodným obohatením. Bolo na žalobcoch, aby preukázali, že nimi žiadané bezdôvodné obohatenie vôbec žalovanej zaplatili. Žalovaná poprela skutkové tvrdenia žalobcov, že nimi uplatnené splátky sú splátkami príslušenstva. Žalobcovia by museli najskôr preukázať, že zaplatili samotnú istinu úveru, aby mohli uplatňovať vrátenie údajne nimi zaplateného príslušenstva úveru. Návrh žalobcov na vykonanie dôkazu výpisom z úverového účtu zamietol, keďže žalobcovia napriek včasnej námietke žalovanej navrhli vykonanie tohto dôkazu až 14.09.2020, čo by znamenalo odročenie pojednávania. Konštatoval, že tento dôkaz by bol aj nadbytočný, nakoľko neakceptoval tvrdenie žalobcov, že úverová zmluva zo dňa 10.01.2007 je neplatná z dôvodu, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobcovia jednoznačne neuviedli, ktoré neprijateľné zmluvné podmienky podľa nich spôsobujú neplatnosť úverovej zmluvy, len odkázali na stanovisko MS SR, z ktorého vyplýva, že by malo ísť o zmluvné podmienky: poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami, ustanovenie, podľa ktorého sa budú právne vzťahy podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí, rozhodcovská doložka a zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve. Aj v prípade, že by tieto zmluvné podmienky boli skutočne neprijateľné a teda neplatné, nemali by za následok absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy, pretože tieto zmluvné podmienky sa netýkajú obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy. Keďže žalobu vo veci samej zamietol, zároveň podľa ust. § 335 ods. 1 CSP zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/17/2018-78 zo dňa 23.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/236/2018-119 zo dňa 30.08.2018. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na úspech žalovanej v spore.

3) Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia a žiadali, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konania s tým, že trovy konania neprizná žiadnej strane sporu. Dôvodili ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h), ods. 2 CSP. Žiadali, aby odvolací súd podrobil úverovú zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti. Mali za to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, pričom podľa ust. § 53 OZ a nasl. zmluva nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetná zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, čo spôsobuje neplatnosť zmluvy s poukazom na § 53d OZ.

4) Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny a zaviazal žalobcov na spoločnú a nerozdielnú náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Uviedol, že nie je zrejmé, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda. Pokiaľ ide o výrok I. súd vyhovel dispozičnému úkonu žalobcov, keďže nebola zistená žiadna skutočnosť, kedy by sa konanie napriek späťvzatiu nezastavilo. Rozhodnutie je v prospech žalobcov, a preto je odvolanie nutné posudzovať ako podané neoprávnenou osobou. Čo sa týka zostávajúcej časti rozsudku zdôraznil, že sa nielen zakladá na starostlivom zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností a správnom právnom posúdení veci ale je aj vyčerpávajúco a presvedčivo odôvodnený. Podanie žalobcov neobsahuje ani len riadnu konkretizáciu odvolacích dôvodov, ktorá by vyhovovala nárokom kladeným ust. § 363 CSP, pričom poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 zo dňa 05.11.2019, v ktorom odmietol pasívny a laxný prístup odvolateľa k splneniu zákonných povinností týkajúcich sa náležitostí odvolania. Ak žalobcovia namietali nesprávne právne posúdenie veci v ich podaní nikde nie je uvedené, prečo by právne závery

súdu prvej inštancie nemali obstať. Týka aj námietky, že zmluva o úvere je absolútne neplatná ako aj že ustálený skutkový stav nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Pre odvolanie nemôže stačiť všeobecne deklarovať nespokojnosť s vyriešenými závermi bez riadnej konkretizácie. Aj keby domnienka žalobcov o neplatnosti zmluvy bola hypoteticky správna, rozsudok jasne vysvetľuje, prečo považuje žalobný nárok jednak za premlčaný a za nepreukázaný. Vedie to k úplne rovnakému procesnému výsledku. Mal za to, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere je platným právnym úkonom, Toto konštatovanie zodpovedá nielen dlhodobo ustálenému princípu platnosti právneho úkonu ale je aj výrazom eurokonformnej interpretácie a aplikácie vnútroštátneho práva.

5) Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadrili.

6) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výrokoch II., III. a IV. podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Vo výroku I. odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

7) Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania napadnutého rozsudku, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolateľom neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Aj napriek tomu, že odvolatelia sa v odvolaní domáhali zrušenia celého napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, z obsahu odvolania vyplýva, že toto smeruje len proti výrokom II., III. a IV. V odvolaní žiadali, aby odvolací súd z úradnej povinnosti podrobil prieskumu úverovú zmluvu, nakoľko táto obsahuje množstvo neprijateľných podmienok, čo spôsobilo neplatnosť zmluvy. V odvolaní ďalej poukázali na znenie zákonných odvolacích dôvodov bez ďalšej konkretizácie, v čom konkrétne malo spočívať pochybenie súdu prvej inštancie.

8) Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nepochybne vyplynulo, že nárok žalobcov na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 8.036,33 eur titulom uzavretej zmluvy o splátkovom úvere so žalovaným dňa 10.01.2007 bol nedôvodný, nakoľko po vznesenej námietke žalovaného zistil, že časť uplatnených splátok je premlčaná, pričom čo sa týka ostatných splátok žalobcovia nepreukázali, že by nimi uplatnené splátky boli splátkami vykonanými nad rámec istiny úveru. Predmetná zmluva zároveň neobsahovala neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujúce neplatnosť celej zmluvy. Ani zmluvné podmienky uvedené v stanovisku MS SR by nemali za následok absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy ale len dotknutej časti zmluvy. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva nie je neplatná a plnenie, ktoré žalovaná na jej základe prijala nie je bezdôvodným obohatením. Správne potom súd žalobu zamietol. Pokiaľ žalobcovia žiadali odvolací súd aby preskúmal predmetnú zmluvu z dôvodu, že táto má obsahovať množstvo neprijateľných podmienok, odvolací súd sa zaoberal aj týmito námietkami žalobcov a nezistil existenciu žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali za následok neplatnosť zmluvy ako celku. Žalobcovia uvedenú požiadavku na prieskum zmluvných podmienok adresovali súdu už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorou sa súd prvej inštancie zaoberal v dôvodoch svojho rozhodnutia, a preto ani odvolaciemu súdu neprináležalo vyvodiť v danej veci iný záver, ako ten ktorý vyslovil súd prvej inštancie.

9) Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobcami, v odvolaní namietaných skutočností, je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne, zdôvodnené a zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobcovia sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnili neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na túto časť rozhodnutia kladené. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovet. Odvolací súd mal za to, že

predmetné rozhodnutie je riadne odôvodnené, a v zmysle vyššie uvedeného predmetný rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala úspech v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom, ktorí sú povinní zaplatiť trovy spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).